

RADIO, TELEGRAF, AVION, TRATAT INTERNAȚIONAL, TRIBUNAL MONDIAL, FORȚA POLITIENEASCĂ GLOBALĂ — de fapt va fi nevoie de mult mai mult decât toate aceste lucruri cari îmbrățișează pământul spre a produce O LUME. De fapt niciunul dintre acele lucruri nu sunt necesare. Ele nu vor procura un lucru fundamental. Nu ; aceasta nu este religie. Nici nu este Conferința de la Dumbarton Oaks din 1944 „un început bun” al acesteia sau o conducere în direcția dreaptă.

Creatorul singurei lumi posibile și a unui guvern al său poate să se îngrijească de trebuința vitală, pentru binele nepieritor al omului. Cum va îndeplini El aceasta fără greș, această broșură cu documentația celei mai bune autorități vă spune pe scurt.

Editorii

„ONE WORLD, ONE GOVERNMENT”, Rumanian
Made in Rumania

1946

Copyright, 1944

și editată de

WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
INC.

International Bible Students Association

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

in

Edit. ASOCIAȚIEI „MARTORII LUI IEHOVA
DIN ROMÂNIA”

Persoană juridică și morală

București 2, Str. Basarabia No. 38

O LUME, UN GUVERN

O LUME, sub un guvern perfect și statornic ar dreptății, este un destin, sigur al tuturor oamenilor de bine. Ceeace este mai mult, realizarea ei este aproape, la îndemână. Aceasta înseamnă o lume fără războiu, departe măcar și de o amenințare a unui conflict sângeros, și de orice necesitate de a se recurge la așa ceva. Aceasta va însemna pentru pământul nostru o unitate a tuturor creaturilor omenesti, toate bucurându-se de un belșug de viață în deplină încredere în Guvernul care le va guverna, împărțându-se din bogatele bunătăți ale pământului în mod neegoist, în armonie și cu bucurie. Cerul va fi acordat cu pământul și va ploua de sus dreptatea; și pământul va răspunde și va produce roadele dreptății, roade cari sunt justiție, pace, ordine bună și egalitate.

Imposibil! va zice la aceasta o persoană familiară cu istoria națiunilor. Atâtea promisiuni pentru o lume în unitate sub un guvern, îl umple cu îndoeli grave sau cu scepticism cinic. Aceasta pentru că în termen mijlociu omul își va imagina lumea descrisă aci a fi lumea despre care oameni proeminenți în politică, religie și afaceri sociale, au vorbit în ultimul timp. Când o persoană onestă cercetează problemele îngrozitoare cari sunt puse în fața acestei lumi, și apoi să pună față în față slăbiciunea omenească, greșelile trecute, și insu-

ficiența oamenilor față de astfel de probleme, el poate foarte bine să nu creadă că oamenii pot să aducă la iveală o astfel de lume de dorit. Că oamenii par a fi îmboldiți în mod irezistibil spre nevoia unei singure lumi este de neîntâlnit. Vechea stabilire a rasselor, națiunilor și limbilor oamenilor, este în mod definitiv un lucru al trecutului. Datorită călătoriei aeriene, toți oamenii au fost aduși într-o poziție de relație fizică sau geografică unii cu alții, unde nimenea de pe pământ nu este mai departe decât cel mult cale de trei zile. Și mijloacele de comunicație fac informațiunile disponibile imediat și în acelaș timp peste tot globul. Deaceea concluzia este forțată asupra noastră că toți oamenii pur și simplu au intrat într-o strânsă vecinătate. Condiția de pustnic a oarecărei părți a pământului este o rămășiță a antichității. Război în orice parte este mărginit spre a molipsi toate părțile, și este prin urmare o cauză a tuturor și este o chestiune de atențiune și de interes pentru toți.

Dar pe când invențiunile moderne au servit să șteargă elementele distanței sau spațiului și timpului, înaintarea științifică nu a șters temelile tradiționale, pe cari se sprijină grupurile rassiale, naționale și religioase, și pe cari sunt clădite mai multe instituțiuni ale lor, și în conformitate cu cari aceste grupuri multe trăiesc, lucrează, cugetă și se închină. Progresul modern spre mângâierea și comoditatea oamenilor, și deasemenea spre mai mare distrugere și război, nu a șters lucrurile adânc inițiate și de lung timp cultivate, cari despart pe oameni și pun bariere între ei. Acestea sunt lucrurile cari crează problemele de nerezolvat, pentru cei mai înțelepți dintre conducătorii învățați ai lumii. Este

zadarnic a spera că în trecerea vremii, împreună cu educație generală și distribuirea avantajelor moderne tuturor, va șterge acești factori fundamentali despărțitori. Nu sunt motive sănătoase să sperăm aceasta, după cum nu sunt nici motive de închipuire că știința modernă și practica religiei au cauzat oamenii să crească neegoiști și să aplice așa zisa „regulă de aur” a face altora ceea ce ai dori să-ți faci alții.

În ciuda priveliștei fără speranță din punctul de vedere omenesc, fie ca acest singur lucru să fie zis aci: Nu este nici o chestiune despre venirea unei lumi, cu un guvern; căci aceea este în mod definitiv scopul Creatorului. În primul veac al acestei ere numită „era creștină”, un serv. inspirat al Creatorului a scris aceste cuvinte către colegii săi creștinoși: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihărită”. Sc. iito. ul, apostolul Petru, a prevăzut adevăratele lucruri cari sunt în fața acestei lumi vechi, și el a scris această declarație întăritoare pentru folosul nostru cari vedem aceste lucruri adevărate venind peste această generație. — 2 Petru 3:13.

Conducătorii religioși s’au asvârlit într’o discuție a soluției problemelor lumii și au făcut expresiuni cu privire la aceasta în mod public. Prin urmare noi suntem pe deplin îndreptățiți să comentăm despre ceea ce zic acești religioniști pentru consumare publică. Fiindcă ei mărturisesc a reprezenta și a vorbi despre Creatorul, Dumnezeu cel Atotputernic, noi avem un drept să comparăm vorbirea lor cu cuvântul scris al lui Dumnezeu. O adresă publică a fost radiodifuzată prin stațiunea de radio a Vaticanului; la 1 Septembrie 1944, și a fost raportată de către Comisiunea Federală de Comunica-

țiuni a Statelor Unite. Fie ca cititorii să-și amintească acum că pontiful religios care a vorbit atunci, Papa Pius XII, pretinde a fi succesorul apostolului Petru; și el a zis: „Istoria trece printr'un ceas grav, decisiv pentru întreaga omenire. O lume veche zace în ruine. Spre a vedea o nouă lume ridicându-se dintre aceste ruini — o lume mai sănătoasă, mai bine dirijată și în mod legal mult mai în armonie cu necesitățile naturii umane — este dorința popoarelor martirizate. Cine vor fi arhitecții? Cine va trasa planurile de bază pentru noile instituțiuni? Cine vor fi cugetătorii cari le vor da forma lor definitivă?” — *New York Times*, 2 Septembrie 1944.

Răspunzând întrebărilor pe cari el însuși le-a ridicat, zadarnic dorim noi ca papa să-și adopte vreo parte a argumentului apostolului, al cărui succesor papa insistă însuși a fi. Cu greu găsim în raportul FCC al cuvântării papei, vreo referință la Impărăția lui Dumnezeu prin Christosul Său, al cărei „vicar pe pământ” pretinde că este el. Dar noi nu găsim nici o singură referință la ea. În schimb, cuvântarea dovedește a fi o palmă dată uneia dintre Națiunile Unite, și o lungă apărare a dreptului de proprietate privată sau capitalism. Și aceasta vine din partea unui șef religios, care este cel mai mare capitalist al lumii și care pretinde a fi vice-regele pământesc al Nazarineanului, care nu a pretins capital pe pământ, și care nu avea nici măcar unde să-și plece capul Său.

Cu totul evident, lumea despre care pontiful din Vatican a vorbit, nu este lumea despre care apostolul Petru a scris. Altfel papa ar fi știut că Dumnezeu cel Atotputernic va fi Creatorul ei, și papa nu ar fi ridicat

întrebările sale. Dar ne închipuim noi că acest pontif nu s'a așteptat să fie unul dintre arhitecții aceștia propuse „lumi mai sănătoase, mai bine dirijată”, și că el nu s'a așteptat să aibă o parte în trasarea planurilor de bază și să fie unul dintre cugetătorii cari să-i dea „forma definitivă”? Răspunsul tuturor pretențiunilor papale și a întregii istorii a Vaticanului la această întrebare, este Nu.

Chiar pe când Pontiful Roman vorbea, la castelul Dumbarton Oaks în Georgetown, o suburbie a capitalei americane, Washington, D. C., era adunată o solemnă conferință secretă a oamenilor de stat ai lumii. Pentruce erau adunați împreună acești reprezentanți ai celor patru mari puteri mondiale, Marea Britanie, China, Rusia și Statele Unite, în această conferință importantă, care a ținut săptămâni de-a-rândul datorită dificultăților privind chestiuni mondiale? Scopul raportat era, pentru a crea „o organizație generală internațională, bazată pe principiul de egalitate a suveranității tuturor statelor iubitoare de pace, deschisă spre a primi de membre pe toate acele state, mari și mici, pentru menținerea păcii și securității internaționale”. Acești oameni, sau guvernele cari i-au numit, cu totul evident, sunt hotărâți să fie arhitecții sau planatorii cari să proiecteze și să desemneze „lumea mai sănătoasă” de mâine.

Guvernul pe care ei îl plănuiesc urmează să fie însărcinat cu menținerea păcii și siguranței întregului glob. Acesta urmează a fi un guvern de coaliție, reprezentant al tuturor statelor politice din lume, dar dominat de către patru din cele mai puternice pe linia politică, financiară și militară. Prin aceasta ei speră

să facă toate națiunile să trăiască în pace una cu alta și să ia înfățișarea sprijinirii „unei singure lumi”. Cugătorii politici și economici, profesori și autori, s’au străduit să dea contribuțiunea lor rezervoriului comun de planuri și idei omenești în chestiune și au declarat că, pentru o lume unită a viitorului, trebuie să fie o libertate atât economică cât și politică, internaționalism economic cât și politic. Intocmai ca în cazul Vaticanului a apărării drepturilor de proprietate privată, ei nu fac mențiune sau sugestie a trebuinței foarte importante a Impărăției lui Iehova Dumnezeu prin Fiul Său Isus Christos.

Un bărbat înțelept inspirat, cu mult înainte a zis: „Ce a fost, va mai fi, și ce s’a făcut, se va mai face; nu este nimic nou sub soare” (Eclesiastul 1: 9). Această idee a unei singure lumi creată prin mâna omenească, nu este un lucru nou impus omului din pricina avionului, telegrafului, a radio-ului și a războiului global. Ideea unei singure lumi făcută de om este căruntă, în vârstă de 4.000 de ani. Ea privește îndărăt întreaga cale la timpul fondării orașului Babilon, sau Babel, oraș care a fost fondat de către *fuehrer-ul* sau *conducătorul* numit Nimrod. Despre acest timp primitiv istoricul Bibliei zice: „Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte”. (Genesa 11: 1) Atunci pământul de curând trecuse printr’un potop global, distrugând tot afară de Noe și familia sa; afară de aceasta înaintea acelu potop, popoarele au fost împărțite, pământul fiind umplut cu violență.

Purtând grije de interesele lor comune, și înțelegându-se unul cu altul prin intermediul unei singure limbi ce plănuiau acei membri primitivi ai societă-

ții omenești? Aceasta: Un guvern central, dominat prin religie, și într-o localitate care s'a dovedit a fi sediul Babilonului. Notează acest scop al lor după cum spun ei: „Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului” (Genesa 11:4) Hotărîrea lor pentru un guvern unificat sau închinare pentru a preveni o desbinare și o ciocnire a intereselor egoiste, nu a fost inspirată de Dumnezeu, nici pentru gloria lui Dumnezeu. Aceasta era pentru câștigarea unei reputații sau nume pentru oameni. Aceasta era pentru stabilirea unui guvern peste care religia s'ar înălța cu importanță și care nu ar fi controlat de Dumnezeu.

Biblia este clară asupra faptului că această cetate și turn nu era inspirat de Dumnezeu sau binecuvântat de către El, dar era inspirat în mințile oamenilor de către marele adversar al lui Dumnezeu, anume, Satan Diavolul. Deaceia, când Iehova Dumnezeu a observat scopul oamenilor, a zis: „Iată, ei sunt un singur popor, și toți au aceeași limbă; și iacă de ce s'au apucat; acum nimic nu i-ar împiedeca să facă tot ce și-au pus de gând”. (Geneza 11:6) Imaginația lor despre „o lume” cu un turn al religiei și cu o cetate a guvernului centralizat ca o legătură, nu era în conformitate cu scopul lui Dumnezeu cu privire la o lume nouă în care locuiește dreptatea. Era un plan al lui Satan Diavolul pentru înslăvirea omenirii prin domnie totalitară și religie. Prin urmare Dumnezeu cel Atotputernic a spart unitatea lor și puterea lor organizată. Istoria biblică zice: „Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat

să zidească cetatea. De aceea cetatea a fost numită Babel (adică încurcătură), căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului” Genesa 11:8,9, *Am. Stan. Ver.*

Babel a fost simbolul domniei autoritare și dictatoriale cât și a religiei. El a fost fondat de către sângerosul Nimrod, care a exercitat control pe toț popor și s’a făcut pe sine primul rege pe pământ și a înființat cultul eroilor, el însuși fiind adorat ca șef al statului. Oricine în teritoriul său care nu i se închina lui ca unuia mai puternic decât Iehova și ca unul care este mai presus de cât Dumnezeu Cel Prea Înalt, era vinovat de neloialitate și răsvrătire împotriva statului. Cu privire la Nimrod istoricul sfânt scrie: „El este acela care a început să fie puternic pe pământ. El a fost un viteaz vânător înaintea Domnului; iată de ce se zice: Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului. El a domnit la început peste Babel, Erec, Acad, și Calne, în țara Sinear”. (Genesa 10:8—10, *Am.. Stan. Ver.*) Prin Nimrod pământul a fost udat cu sânge.. El a fost organizatorul războiului agresiv de cucerire, și scopul a fost ca Nimrod ca o puternică forță militară să domnască asupra pământului, politicei și comerțului lui, și aceasta cu binecuvântarea religiei. Astfel de oameni ca Noe și fiul său Șem, cari se închinau lui Dumnezeu, nu aveau nimic de a face cu religia și planul lumesc al lui Nimrod sau al Babilonului. Noe se aștepta ca Iehova Dumnezeu să aducă o sămânță sau o odraslă din organizația Sa teocratică, și că această sămânță trebuie să distrugă șarpele cel mare, Satan Diavolul, și toată gloata Diavolului care face faptele

lui, ale religiei și ale răutății. Noe nu a privit la Nimrod ca la sămânța femeii sau organizațiunii lui Dumnezeu, și nu a fost înșelat de planul de domnie mondială a lui Nimrod. (Genesa 3:15).

Profeția biblică arată că planul de domnie mondială al Babilonului prin religie și un guvern centralizat ar fi încercat din nou marea criză globală ceoace înseamnă sfârșitul acestei lumi. Să se observe apoi icoana profetică în cea din urmă carte a Bibliei cu privire la domnia mondială încercată de către același Babilon vechiu, dar în haina politică și religioasă modernă. Să se observe, deasemenea, judecata lui Iehova Dumnezeu asupra lui. Prin trimisul Său îngeresc Dumnezeu zice: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului;Și m-a dus, în duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezând pe o fiară de culoare stacojie,era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curvei ei (cu domnitorii politici și financiari). Pe frunte purta scris un nume, o taină: BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI SPURCĂCIUNILOR PĂMÂNTULUI”. (Apoc 17:1-5)..

Că „femeia” simbolică reprezintă planul de domnie globală religioasă-totalitară, a zilelor din urmă, înseamnă o descriere profetică pe mai departe a organizației religioase-totalitare, Babilon, în aceste cuvinte: „Aici este mintea plină de înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care șade femeia. Sunt și șapte împărați”. Deaceia cei „șapte munți” nu simbolizează cele șapte coline ale cetății literare a Romei ci simbolizează împărății și guverne politice ale acestei

lumi. Astfel profetia zice: „Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpânire peste împărății pământului” Prin urmare, organizația babilonică de astăzi este simbolizată pe mai departe ca șezând pe multe ape dominând asupra tuturor popoarelor. După cum este scris: „Apoi (îngerul) mi-a zis: Apele pe cari le-ai văzut, pe cari șade curva, (Babilonul) sunt noroade, gloate, neamuri și limbi” Apocalips 17:9, 10, 18 și 15.

Catolicii cinstiți și alții nu trebuie să fie înșelați să cugete că femeia care călărește fiara este Roma păgână, și că femeia Babilon și fiara pe care ea călărește a trecut din existență când imperiul păgân al Romei a fost distrus. Roma continuă să existe; și ea există ca centru al puterii religioase-totalitare, și curvește sau intră în asociații politico-religioase cu toți împărății și domnitorii globului, pentruca în modul acesta să domine asupra tuturor oamenilor.

În astfel de împrejurări este numai o singură concluzie la care noi toți trebuie să ajungem, și aceasta este: Dacă urmează a fi creată o „lume mai bună” prin mâna oamenilor, și dacă pace, unitate și armonie urmează a fi tolerate în ea, atunci aceasta trebuie să fie o lume Romano-Catolică. Prin această declarație îndrăzneată noi nu trebuie să injectăm în mod nepotrivit religia în ea, spre a crea prejudicii. Religia s'a injectat totdeauna ea însăși în cauză și s'a făcut pe sine o parte a acestei lumi. Acest fapt astfel după propriile declarații ale Ierarchiei. Deasemenea vă rugăm a vă aminti că cetatea Vaticanului nu este numai un centru religios ci și un nou stat politic în virtutea concordatului făcut cu fascistul Mussolini în 1929, și astfel ea și-a luat locul

ei printre statele politice lumesti. Ea nu este mai sacrosfântă și peste orice discuție decât alte state. Prin scrisorile enciclice (scrisoare circulară a Papei) și alte decizii din Vatican, Ierarchia a declarat că nu este mântuire pentru omenire afară de secta Romano-Catolică nici afară de supunerea față de Papa. Archiepiscopul Irlandei, la celebrarea zilei onomastice în Baltimore Md., în 10 Noembrie 1889, a strigat: „Noi trebuie să facem America catolică”. Astfel, în acelaș mod, din cauza învățăturilor de bază și a credinței acestei secte religioase, Ierarchia nu va lăsa niciodată pământul să se odihnească, atât timp cât Ierarchia există, până ce nu va fi atins obiectivul ei global de a fi făcut America și tot pământul catolic sau teritorii controlate de catolici.

Astăzi organizația omului pământesc trece prin durerile nașterii pentru a produce o versiune revizuită a Ligii Națiunilor sau o asociațiune a „națiunilor iubitoare de pace” a suveranității egale.

Acea conferință dela Dumbarton Oaks a fost numai o parte a procesului de naștere, Ierarchia religioasă Romană pretinde că Papa este „omul indispensabil” al lumii, și și-a pus în inimă să domine organizația pentru colaborare internațională și control global. Până ce ea face aceasta, oamenii nu pot niciodată să speră pentru o oarecare stabilitate într-o astfel de organizație internațională pentru pace și siguranță. Mai mult chiar, toate celelalte religii vor fi numai asociați de mână a doua cu Ierarchia în călăritul pe spatele acestei creații internaționale, după cum esete simbolizat prin fiara stacojie cu șapte capete a Apocalipsului. Acest fapt de necombătut este evident din ceea ce fostul Papă

Pius XI a zis în enciclica sa *Ubi Arcano Dei*, din 23 Decembrie 1922; și cariera furtunoasă și căderea finală a Ligii Națiunilor din 1920 mărturiseste adevărul acestui fapt.

Cu intențiunile ei iezuite de pace mondială, și însușindu-și acest prilej dintre cele mai mari spre a-și realiza propria ambiție, Ierarhia Romano-Catolică ca cea mai puternică dintre toate organizațiunile religioase, se pregătește să așeze religia călare pe spatele asociațiunei de după război a națiunilor pentru pace mondială și securitate. În 1943, când s'a pus întrebarea în Parlamentul Britanic dacă Papa din Roma va fi invitat să ia parte la conferința păcii, la care reprezentantul guvernului Britanic a răspuns cu un „Dumnezeule bun, Nu!” Nu este necesar pentru Pontiful Vaticanului să ia parte ca un domnitor politic la masa păcii, dacă el a supravegheat deja preliminariile importante ale ședinței conferinței de pace. Ce nevoie este pentru participarea sa la aceasta, când primul ministru Britanic are o audiență de trei sferturi de oră cu Pontiful la 23 August 1944, considerând pacea nehotărîtă din timpul acela? Ce nevoie, când și reprezentantul personal al președintelui pe lângă Vatican, anume, Mr. Myron Taylor, vede pe Papa mai des decât orice alt diplomat străin, Mr. Taylor care, ca consilier în departamentul de stat al Statelor Unite, a ajutat să formuleze planul pentru organizația mondială? (New York Times din 6 Septembrie 1944) Ce nevoie, când și în cetatea Vaticanului este o adunare a reprezentanților naționali ce se găsesc în lume și în decursul anilor de războiu global, mai multe misiuni diplomatice au fost acreditate pe lângă Vatican, decât oricând

înainte în istoria lui, făcând astfel Vaticanul un centru internațional? (*New York Times* din 11 Septembrie 1944). Chiar și secretarul american al războiului a mers să vadă pe Pontiful Vaticanului, într'o vizită neoficială, observați dvs.

Astfel de purtări ale acestei organizații religioase cu împărații și domnitorii (curvie spirituală, după cum o numește Sfânta Scriptură), a îndemnat pe un însemnat scriitor de pe lângă „diplomația Statelor Unite și Vatican” să zică: „Toate acestea adaugă la posibilitatea că negocierile preliminare ale păcii vor avea loc pe teritoriul neutru al Vaticanului. Nu trebuie să se uite că trimiși din toate națiunile dușmane sunt în cetatea Vaticanului. Conversațiuni neoficiale pot ușor să aibă loc în astfel de împrejurări”. Și acesta este motivul pentru care scriitorul cugetă a fi de cea mai mare importanță pentru Washington de a avea relațiuni diplomatice cu Vaticanul. *Revista Liberty* din 9 Septembrie 1944.

Ceeace a avut loc înaintea ochilor lumii este foarte remarcabil și poate fi înțeles numai la lumina profetiei biblice. Cât despre aranjamentele pentru încheierea păcii după primul războiu mondial, Pontiful Vaticanului a fost exclus de acolo din cauza cunoscutelor purtări simpatice ale Vaticanului cu Puterile Centrale, și acestea mai ales prin reprezentantul diplomatic papal, care de atunci a devenit Papă, Tratatul din Londra a fost încheiat între Britania și Italia în 1915 și în mod specific a îndepărtat Vaticanul dela masa păcii. Dar în 1944, treizeci de ani mai târziu, după purtările cele mai notorice ale papalității cu și în sprijinul dușmanilor Nazi-Fasciști ai Națiunilor Aliate demo-

crate, Vaticanul devine un Mecca pentru trimișii diplomatice, miniștrii și reprezentanții Națiunilor Aliate în legătură cu conducerea războiului global și a negocierilor de pace. Chiar și puternica Rusie a lăsuț fa-voarea Vaticanului și face concesii religiei greco-ortodoxe și altor secte. Apare cu putere că politicianii internaționali au învățat bine lecția că nici o pace și stabilitate internațională nu este posibilă fără cooperarea sau dictarea „indispensabilului” Vatican. De aci strigătul politicianilor pentru „mai multă religie” în lumea de după războiu; și de aci buna lor voință de a lăsa religia, după cum este dominată de Ierarchia Vaticanului, să călărească în șea pe spatele creațiunei de după războiu pentru liniște și siguranță internațională.

O astfel de lume de după războiu cu înălțarea religiei ei, nu va fi o împlinire a cuvintelor inspirate ale lui Petru: „Dar noi, după făgăduința Lui (a lui Dumnezeu), așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea”. Aceasta nu va îndeplini condițiunile pentru existența „unei lumi” sub domnia unui guvern. Înainte de a exista „o lume” a dreptății, religia trebuie de necesitate să fie nimicită, împreună cu autorul ei, Satan Diavolul; și această nimicire va aduce-o asupra ei Iehova Dumnezeu prin Regele Christos Isus în Armaghedon.

Neastâmpărul religiei în afacerile de după războiu a „noii ordini fondată pe principiile morale”, va împlini numai profetia că curva cea mare Babilonul va călări „fiara” internațională, după ce aceasta se ridică din groapa fără fund sau din abis. O astfel de împlinire înseamnă că restul profetiei din Apocalips capitolul 17 va fi împlinit. Înseamnă că orice pace globală poate

fi atunci forțată, va fi numai de viață scurtă, și că de odată Babilonul religios și muntele ei feroce pe care călărește vor fi stinse cu desăvârșire. Iehova Dumnezeu Cel Atotputernic promite că va pricinui motive de neînțelegere amară să apară între puterile politico și comerciale și domnitorii cari constituie fiara cu cele șapte capete și zece coarne. Atunci cântecele de propagandă ispititoare și pretențiunile religioase a marei curve Babilon nu vor salva-o ca o organizație religioasă. Amanții ei de odinioară se vor întoarce dela ea cu desgust și nu vor mai lăsa-o să călărească mai mult pe ei. Profetia Apocalipsului spune mai departe ce vor face atunci cu unire aceste puteri internaționale: „Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc”. — Apocalips 17:16, *Versiunea Americană Standard*.

Astfel Iehova Dumnezeu va cauza încurcătură Babilonului modern și-l va sparge, întocmai după cum a făcut la clădirea turnului și cetății lui Babel. Aceasta va însemna începutul bătăliei Armagedonului. Dar acțiunea de atunci a puterilor domnitoare împotriva religiei nu le va pune de partea sau în favoarea lui Iehova Dumnezeu și a Regelui Său Christos Isus, nici nu le va salva dela nimicire. Ele trebuiau să ia loc de partea lui Dumnezeu și a Christosului Său ca un rezultat al proclamării Împărăției lui Dumnezeu care a fost în curs de la 1914. Ele nu trebuiau să permită nici odată ca prostituata cea bătrână Babilonul să se urce în spatele lor și să le gonească spre soarta lor. Deaceea organizația internațională care este creată pentru a aproviziona pe oameni cu mecanismul, răziniat pe forță,

pentru păstrarea păcii, siguranței și unității acestei lumi, va coborî în groapa fără fund, abisul nimicirii, și va coborî pentru a rămânea acolo.

Visurile pasionate a înțelepților lumefști și a oamenilor religioși pentru o lume ciădită de către ei pentru o vieată mai bună, în conformitate cu standardurile lor egoiste vor fi astfel spulberate de vânt. Visătorii cu visele lor amăgitoare vor pieri. Dar viziunea aceloră cari au studiat cuvântul lui Dumnezeu și au crezut protecția lui glorioasă a „cerurilor noi” și a „pămăntului nou” al dreptății, va fi atunci realizată. Cum se va întâmpla aceasta noi examinăm acum la lumina strălucitoare a Sfintelor Scripturi.

Religionifști și aliații lor lumefști, când vorbesc despre această lume, o limitează numai la acest pămănt, adică numai la națiunile și popoarele și organizațiile lor cări există pe pămănt. Dar în Biblie expresiunea „această lume” și „lumea veche” sau „lumea antică” nu se referă numai la lucruri materiale, cari pot fi pipăite și văzute, aici pe globul nostru. Expresiunea biblică „lume” sau „kosmos” se referă la o organizație spirituală cât și la o organizație pămăntească dominată de o astfel de organizație spirituală. Că atât un cer cât și un pămănt cuprind o lume, apostolul Petru lămurește aceasta clar. Referindu-se la lumea de dinainte de potop, Petru scrie: „Dumnezeu..... n'a cruțat lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuiți”. Petru apoi ne asigură că după cum au răs de Noe pentru predicarea sfârșitului acelei lumi vechi, tot așa vor batjocuri astăzi pe Martorii lui Iehova pentru avertismentul despre sfârșitul acestei lumi. Petru

ne spune apoi pentruce, zicând: „Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei, și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă”. Apoi referindu-se la această lume ca fiind o înlocuire a lumii vechi și nelegiuite de dinaintea de potop, Petru adaugă: „Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin acelaș cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți”. Traducerea Goodspeed din 2 Petru 2:4, 5 și 3:5—7.

Este această lume a cerurilor și a pământului prezent la care s'a gândit Isus Christos când a spus guvernatorului politic Pilat din Pont: „Impărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă ar fi Impărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s'ar lupta ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor dar acum, Impărăția Mea nu este de aici”. (Ioan 18:36) Aceasta nu înseamnă simplu că Impărăția lui Christos este cerească; aceasta înseamnă deasemenea că Impărăția lui Christos nu are parte cu cerurile prezente ale acestei lumi. Christos Isus, Regele, a spus de-a-dreptul ucenicilor Săi: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea,..... Nu voi mai vorbi mai mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n'are nimic cu Mine”. (Ioan 14:19, 30) Acel „prinț al acestei lumi” este puternica creatură spirituală răspunzătoare de moartea lui Isus, anume, Satan Diavolul; și el a amăgit pe prinții politici de sub el pe acest pământ să i se alătore la omorîrea lui Christos Isus Regele lumii noi. Acești prinți pămânțești ai lumii lui Satan, au făcut aceasta în ignoranță față de înțelepciunea lui Dumnezeu, înțelepciune pe

care o citează apostolul Pavel, „înțelepciunea lui Dumnezeu..... pe care n'a cunoscut-o niciunul din frantașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n'ar fi răstignit pe Domnul slavei”. (1 Corinteni 2:7, 8).

Este Satan, prințul acestei lumi, și toți demonii spirituali asociați cu el, cari formează „cerurile prezente”. Deoarece aceste ceruri demonice au prezenta organizație pământească a tuturor națiunilor sub controlul și dominația lor și le fac să lupte împotriva lui Dumnezeu și a Martorilor Săi credincioși de pe pământ, apostolul Pavel scrie colegilor săi creștini, zicând: „Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea piept împotriva unor trilor diavolu'ui. Căci noi n'avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor în tărâmul acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sunt în locurile cerești”. (Efeseni 6:11, 12, *Goodspeed*). Prin urmare, când Isus a zis despre ucenicii Săi credincioși, „Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume”. El nu s'a cugetat simplu că speranța lor este cerească din cauza chemării lor la Împărăția cerească. El s'a cugetat, deasemenea, că ei nu au nimic de a face cu cerurile domniei lui Satan, ci, dimpotrivă, lupta lor principală este cu acele ceruri spirituale satanice. (Ioan 17:14, 16).

Christos Isus și urmașii Săi credincioși, puși în putere ca „Împărăția cerurilor”, constiuie pe deplin „cerurile noi”. Aceasta înseamnă că cerurile prezente cari erau răspunzătoare pentru moartea lui Isus, și cari sunt răspunzătoare pentru persecuțiunea tuturor Martorilor lui Iehova din zilele lui Abel și până în vea-

cul al douăzecilea, acele ceruri spirituale ucigăse trebuia să treacă. Cu ele trebuia să treacă organizația pământească pătată de sânge, pe care cerurile prezente au dominat-o cu religie și cu tot felul de egoism și răutate. Ele vor merge în nimicire completă în bătălia Armaghedonului; și Scripturile descopăr că cerurile diavolești vor fi martori mai întâi la mistuirea ca prin foc a prezentei organizații pământești în forma ei de după războiul, după care cerurile însăși vor fi distruse ca printr'un foc atotmistuitor. Aceasta este aceea la ce apostolul Petru se cugetă când scrie că „cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin acelaș cuvânt (al lui Dumnezeu), pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuiți”; și că „ziua Domnului însă va veni ca un hoț noaptea, în care cerurile vor trece cu troznăt, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul cu tot ce este pe el va arde”. Deaceia el avertizează pe adevărații creștini căci ei „așteaptă și grăbesc venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului”. (2 Petru 3:7, 10, 12).

Această nimicire face loc pentru completă stabilire a unei lumi noi. O astfel de lume nu va fi toată spirituală, nici nu va fi totemai „Impărăția cerurilor” și nici nu va fi cu subiect pământesc. Ea va cuprinde o organizație pământească pe acest glob pentru reprezentarea Impărăției cerești și pentru administrarea afacerilor Impărăției. Aceasta este lumea nouă, inclusiv cerurile și pământul, cu privire la care apostolul Petru scrie. Pentru că, după ce descrie nimicirea totală a acestei prezente lumi rele, el arată unde este speranța noastră, zicând:: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ce-

ruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea”. (2 Petru 3:13).

Acea lume nouă dreaptă va fi „o lume”. Pentruce? In primul rând pentrucă ea va fi sub „un guvern”, și guvernul va fi teocratic și investit cu toată puterea în cer și pe pământ. Guvernul va fi ceresc, fiind compus din Christos Isus și „corpul” Său credincios sau biserica înviată ca o corporațiune spirituală la gloria cerească. Acel guvern teocratic este „cerurile noi”, și el va smulge controlul acestui glob din strânsoarea cerurilor prezente ale lui Satan diavolul. Acesta este guvernul lui Christos, guvern al cărui membri nu au putut fi ademeniți cu toată puterea lumii lui Satan și nici să fie îndepărtați dela credincioasa închinare a lui Iehova Dumnezeu. Și că acest guvern teocratic va îmbrățișa tot acest glob pământesc cu domnia și domeniul lui, profețiile ne asigură în aceste cuvinte cu privire la Isus Christos, Regele: „El va stăpâni dela o mare la alta, și dela râu până la marginile pământului. Locuitorii pustiiei își vor pleca genunchiul înaintea Lui, și vrășmași vor linge țărâna”. (Psalm 72:8, 9; Zaharia 9:10).

Nimeni să nu-și închipue că aceasta înseamnă că „un guvern” va fi un supra-stat vizibil sau un guvern supra-național, controlând o întreagă amestecătură de state sau națiuni de pe pământ împărțite politicește, întocmai ca un astfel de consiliu executiv și o adunare a națiunilor suverane libere în „noua ordine” de după război. De loc: pentrucă acel Un guvern va fi deasupra a orice politică și nu va permite politică. El nu este dependent de procesele politice cari turbură acum pământul. Puterea acestuia nu va proveni dela oamenii de pe pământ pentru a activa ca servii lor, nici nu își va schimba

forma sau calitatea de membru în anumite sesiuni ordinare sau extraordinare din cauza morții sau a alegerilor politice democratice. Acel Un guvern își primește puterea dela Suveranul universal, Iehova Dumnezeu, și el este Servul Său pentru justificarea numelui și dominației Sale universale. Pe aceia cari compun guvernul Său teocratic, anume, Christos Isus și urmașii Săi glorificați, Iehova Dumnezeu îi îmbracă cu nemurire; ceea ce înseamnă că niciodată nu va fi moarte în rândurile lor și niciodată nu va fi nevoie să fie numiți succesori. Acest guvern, „cerurile noi”, se menține pe vecie prin puterea Atotputernicului Dumnezeu, care-l instalează, și niciodată nu va avea un succesor. În sprijinul acestui fapt etern profeția sigură a cuvântului lui Dumnezeu zice în legătură cu zilele noastre: „Dar în zilele acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea altui popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui vecinic”. (Daniel 2:44).

Atunci politica va fi dată afară, și stinsă cu desăvârșire. Politica care a despărțit oamenii tuturor religiilor și i-a făcut să verse râuri de sânge pentru sistemele și ideologiile politice, va dispărea pentru totdeauna. Acel un guvern nu va înfăptui o cetate a Vaticanului pe lângă Roma spre a îngriji de o partidă a politicii internaționale și spre a fi centrul diplomatic al tuturor împărățiilor și republicilor acestei lumi. Când Împărăția Dumnezeului cerului va sfărâma și mistui toate aceste împărății, atunci cetatea Vaticanului și regele său triplu încoronat va fi sfărâmată în bucăți. De asemenea Roma, despre care pontiful vorbește ca despre

„cetatea consacrată poporului Roman, pe care Maria, mama iubirei divine, a protejat-o în ceasul de pericol” în Iunie 1944, nu va găsi disponibilă nici o „regină a cerului” spre a salva-o de nimicire din mâna lui Christos. Și toate națiunile pământului cari fac afaceri cu cetatea Vaticanului și cu religia organizată vor coborî în pulbere întocmai ca și aceea așazisă „cetatea eternă”. Organizația lor de după războiu pentru pace și siguranță internațională și pentru o „lume mai bună”, va fi aruncată în pulbere și dată uitării împreună cu ele. Deci lumea nouă va fi cu totul nouă; după cum ne asigură Iehova Dumnezeu care șade pe tronul Său, zicând: „Iată Eu fac TOATE lucrurile noi”. „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte”. (Apocalips 21:5; Isaia 65:17). Politica coruptă a lumii vechi și sistemele acesteia, nu va turbura noua lume dreaptă.

Bătălia Armaghedonului, în care Iehova Dumnezeu prin Regele Său Christos Isus va aduce această nimicire a apăsătorilor politici și religioși ai poporului, va fi cea mai colosală bătălie din istoria creațiunii. Ea va fi războiul universal între organizația lui Dumnezeu sub Christos de partea adevărului și dreptății, și organizația lumii lui Satan de partea opusă. Cu toate acestea, credincioșii supraviețuitori, pe cari puterea lui Dumnezeu îi va ocroti prin această bătălie spre a intra în lumea nouă, nu vor fi încărcăți cu datoriile aceluia războiu. Acel un guvern al lumii noi de după Armaghedon, nu va încărea poporul cu costul celui războiu, cerând generațiilor viitoare să se ostenească muncind ca un rob și să plătească impozite asupra venitului,

impozite asupra vânzărilor, și alte impozite spre a ușura guvernul de datoriile lui de războiu. Războiul Armaghedonului, și eliberarea oamenilor de bine pe care acesta o aduce, va fi dus fără cheltueli, da, absolut liber de cheltueli pentru aceia cari supraviețuiesc bătaia sub ocrotirea lui Dumnezeu. Nici nu vor avea ei de luat parte în vreun oarecare mod la nimicirea violentă care va șterge din existență lumea diavolului. Cuvântul lui Dumnezeu zice acelor cari se supun guvernului teocratic: „Lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu. Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: stați acolo, și veți vedea izbăvirea pe care v'o va da Iehova”. (2 Cronici 20:15, 17, *Am. Stan. Ver.*).

În afară de faptul că sub acel Un guvern nu vor fi datorii de războiu, nu vor fi nici un fel de desbateri congresionale, parlamentare sau politice cu privire la transformarea industriilor dela producția de războiu la cea de pace. Cu privire la guvernul „cerurilor noi”, care este înălțat deasupra tuturor lucrurilor și care este simoblizat prin cetatea Sion și Ierusalim, profeția zice: „Căci din Sion va ieși legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului. El va judeca între multe popoare, va hotări între neamuri puternice, îndepărtate. Din săbiile lor (ale dușmanilor) își vor (oameni de bine cari se suie la Ierusalimul simbolic) făuri fiare de plug, și din sulețele lor (din acele întrebuințate de către dușmanii nimiciți) cosoare; niciun neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța să facă războiu; ci fiecare va locui sub via lui și sub smochinul lui, și nimeni nu-l va mai turbura. Căci gura Domnului ostirilor a vorbit”. (Mica 4:1—4, *A.S.V.*) Oamenii de bine, indiferent de naționalitate, se vor bucura de această

pace sub guvernul ceresc, și nu va mai fi nevoie de o forță polițienească internațională, care să ceară oamenilor în mod continuu să învețe violenta artă a războiului.

Dar dacă toate sistemele naționale de guvernare urmează să dispară în Armaghedon, cum vor fi menținute ordinea și legăturile potrivite între locuitorii pământului după aceea? În acest fel: Acel un guvern va instala pe pământ pe reprezentanții săi văzuți pentru a administra în mod potrivit afacerile poporului în armonie cu legea teocratică din cer. Acești reprezentanți nu vor fi îngeri din cer materializați în carne; nici nu vor fi ei reprezentanți numiți de către popor prin intermediul violent contestat al campaniilor și alegerilor politice, în fașon democratic. Lumea nouă va fi în întregime teocratică; adică, Iehova Dumnezeu va domni prin intermediul guvernului Său, în mâinile lui Christos Isus, Fiul Său. Și Iehova, prin urmare, prin guvernul Său teocratic, este singurul care alege pe reprezentanții pământești ai Impărăției. El și Christosul Său sunt „Puterile Inalte” cari pot fi încredințate să facă numiri convenabile de oameni pe pământ ca să reprezinte Impărăția și să poarte de grijă de interesele ei printre popor.

La Psalmul 45, Iehova Dumnezeu autoriză pe Fiul Său Christos Isus, Regele, să facă numiri de reprezentanți vizibili ai Impărăției, zicând: „Ii vei pune prinți peste tot pământul”. Cine vor fi aceștia? Profeții și strămoșii lui Christos Isus, cari au murit înainte de moartea Sa, învierea și înălțarea la cer. Sub cea mai severă probă a integrității lor până în ziua morții lor, ei au rămas credincioși ca Martori ai lui Iehova, și s’au dovedit vrednici de a fi puși în locuri de în-

credere în Impărăția cerurilor. Christos Isus și-a vărsat sângele Său atât pentru ei cât și pentru toți credincioșii față de Iehova Dumnezeu și Christosul Său. Deaceea Christos Isus, Regele, îi va învia pe acești credincioși din vechime din moarte și le va acorda viață vecinică în Impărăție, și pentru aceasta ei devin copiii Săi, copii ai „Părintelui etern, Prințul Păcii”. (Isaia 9:6). Când ei sunt astfel restaurați la viață pe pământ sub noile ceruri, atunci va fi împlinită profeția adresată lui Christos Isus: „Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei pune domni în toată țara”. (Psalm 45:16, *Am. Stan. Ver.*).

În pozițiile lor administrative, acești prinți vor forma „pământul nou”, și astfel funcționând, atât cerurile noi cât și pământul nou, lumea nouă a dreptății va fi complectă. Cu privire la funcționarea acestora, profeția zice: „Atunci Impăratul (Christos Isus) va împărăți cu dreptate, și voievozii (prinții) vor cârmui cu nepărtinire”. (Isaia 32:1). Acel prinț ai celui pământ nou vor reprezenta cu credincioșie cerurile noi, și deaceea vor fi în absolută armonie și unitate cu ele. Astfel va fi „O LUME” sub „UN GUVERN”. Rebele, așa ca aceea comisă de către prima pereche de oameni, Adam și Eva, nu va turbura niciodată „pământul nou” al acelor reprezentanți princieri ai Impărăției cerurilor. Deaceea tot poporul, pe măsură ce este supus singurului guvern teocratic, va avea o administrație perfectă și dreaptă, care va însemna viață vecinică pentru toți supușii ascultători și credincioși.

Niciodată acel guvern de sus, din cer, nu va permite lucrul care a fost forța cea mai mare de despărțire printre popor, să se înrădăcineze din nou pe

pământ, adică religia, care a fost introdusă în grădina Eden, de către Satan diavolul, pentru a amăgi omenirea să păcătuiască și să aducă astfel durere și moarte pe pământ, și care va fi desfășurată. Războaie religioase, binecuvântate și sprijinite de preoțime, niciodată nu vor mai păta pământul cu sânge și nu vor mai executa intoleranță și inquiziții împotriva acolora cari se închină lui Iehova Dumnezeu și Fiului Său, în spirit și în adevăr. În schimb, ceea ce va lega poporul împreună mai presus de orice, ca rezultat al supunerii față de guvernul teocratic, va fi închinarea lor înaintea Dumnezeului celui adevărat și viu, Iehova, Clăditorul lumii noi a dreptății. Adevărat, această prezentă lume rea a avut un dumnezeu, și cu privire la el scrie apostolul Pavel: „A căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Christos, care este chipul lui Dumnezeu (Iehova)”. (2 Corinteni 4:4). Dar, din această declarație inspirată, reiese clar că acel dumnezeu căruia această lume i s'a închinat și l-a servit, este dușmanul lui Christos și a Dumnezeului lumii noi, și este Satan Diavolul, „printrul acestei lumi”. Drept rezultat, această lume a practicat și practică încă religie, și nu închinarea lui Dumnezeu cel adevărat, Iehova. De aceea această lume prezentă a fost o lume împărțită, împărțită prin egoism în părți religioase, politice și comerciale.

Pentruca să poată exista și dura o lume, toate religiile trebuie să fie nimicite de pe pământ; și aceasta se va întâmpla, pentrucă așa este hotărîrea lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Christos Isus a spus urmașilor Săi: „Mă sui la Tatăl Meu și la Tatăl vostru, la Dum-

nezeul Meu și la Dumnezeuul vostru". (Ioan 20:17) Iehova este Dumnezeuul cât și Tatăl Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos. (1 Petru 1:3) Christos Isus, Șeful cerurilor noi, Regele regilor în Impărăția cerurilor, se închină lui Iehova ca Dumnezeu Cel Prea Înalt, și toți aceia cari șed cu El pe tronul Impărăției deasemenea se închină lui Iehova, în unitate de închinare. Reprezentanții văzuți ai Impărăției, anume, „prinții de pe tot pământul", s'au închinat lui Iehova până la moartea lor, și ei vor continua să facă aceasta înainte, fiind înviați și instalați în serviciu în lumea nouă. (Matei 8:11, 12; Luca 13:28, 29).

Inchinarea lui Dumnezeu Cel Prea Înalt, prin urmare, unește lumea nouă într'una; și aceasta deasemenea va aduce împreună într'una pe toți oamenii cari câștigă viață prin Christos Isus. Nu numai prinții de pe pământ vor fi copiii lui Christos Isus, „Părintele Etern", ci toți oamenii de pe pământ cari câștigă viață în lumea nouă vor deveni copiii Săi. Toți trebuie să câștige viață prin Regele lor, care și-a pus viața Sa pământească pentru ei, după cum este scris: „Darul lui Dumnezeu este viața vecinică prin Isus Christos Domnul nostru". (Romani 6:23) Regele lor, Capul acelui guvern unic, va fi Tatăl lor, și, toți supușii Săi câștigând viață vecinică, vor fi copiii Săi, și toți acești supuși vor fi frați și surori. Relațiunea de familie îi va lega pe unul de altul și de Regele lor, și prezentele discuțiuni naționale și rasiale vor fi șterse pe vecie.

Împreună cu Regele lor, prinții și toți ceilalți supuși ai Săi, vor fi uniți în închinarea Marelui Creator al lumii noi și Clăditorul „unicului guvern", anume, Iehova Dumnezeu. Cu o astfel de unitate voluntară de

închinare biruind pe pământ, datorită adevăratei iubiri și adorațiuni a Creatorului, nu va mai trebui mai mult dat Cesarului ceea ce este al Cesarului, și lui Dumnezeu ceea ce este a lui Dumnezeu. Totul va fi dat neîmpărțit lui Dumnezeu, deoarece Cesar nu va mai fi. Nu se va mai înălța mai mult statul politic deasupra lui Dumnezeu, dar acel unic guvern teocratic va justifica numele lui Dumnezeu și-L va înălța mai presus de orice.

Tuturor persoanelor cari sufăr acuma din cauză că pun pe Iehova Dumnezeu deasupra statului și caută să trăiască pentru lumea nouă a unității și dreptății, propriul cuvânt al lui Dumnezeu le este îndreptat prin profeție: „Deaceia așteptați numai, zice Domnul, până în ziua când Mă voi scula la pradă: căci am hotărît să strâng neamurile, să adun împărățiile, ca să-Mi vărs urgia peste ele, toată aprinderea mâniei Mele; căci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Mele. Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme numele Domnului, ca să-l slujească într'un gând”. (Țefania 3:8, 9, Am. Stan. Ver.).

Ziua se apropie când Iehova se scoală la pradă ca un Războinic puternic împotriva acestei prezente lumi a răutății, învrăjbirii egoiste, apăsărei și religiei. Îndeplinirea acestei hotărâri de a nimici națiunile politico-religioase într'o nimicire înfocată în Armaghedon vine repede. Unica lume, condusă și binecuvântată de către unicul guvern, este îndată deasupra noastră. Ca un cadou vizibil al acelei unități viitoare a unicei lumi, Iehova Dumnezeu deja a dat popoarelor buze curate (o limbă curată, *A. S. V.*), nu o oarecare limbă basică sau popu'ară, inventată și dezvoltată de către oamenii acestei lumi, ci limba lumii noi.

Aceasta este limba adevărului, neamestecată cu religie. Iehova a dat deja popoarelor Sale această limbă, anume, rămășița Martorilor Săi credincioși și deasemenea oamănii de bine, cari vin afară din toate națiunile, neamurile și rasele. Fără a lua în seamă unde este împrăștiat poporul consacrat al lui Iehova, fără a lua în seamă limba lor maternă sau națională, ei toți vorbesc una și aceeași „limbă curată” pe care El le-a dat-o, și aceasta este limba adevărului Impărăției. În fiecare țară și climă, în care ei sunt stabiliți, ei vorbesc și pun mărturie despre adevărul Impărăției, Unicul Guvern al Lumii Noi Unite. În acest mod ei toți cheamă numele lui Iehova și I se închină cu unitate sau „într'un singur gând”. Controverse religioase și politice ale acestei lumi prezente, nu îi desparte; pentru că ei nu sunt din această lume.

Prin proclamarea Impărăției în această limbă curată, Martorii lui Iehova extind iubitorilor de adevăr și dreptate, în fiecare țară, invitația Regelui de a se alătura în această unitate a închinării Suveranului universal, Iehova Dumnezeu. Binecuvântați sunt toți aceia cari ascultă și cheamă numele Domnului Dumnezeu și i se închină într'un gând înainte ca focul Armagedonului să izbucnească! Ei sunt aceia pe cari Iehova Dumnezeu îi favorizează cu speranța vieții vecinice în glorioasa lume nouă, lumea dreptății unită sub unicul guvern al Eliberatorului și Răscumpărătorului omenirii, Isus Christos Mesia. (Țefania 2:1—3).

UNICUL GUVERN

Este gata și în Acțiune!

VIITOAREA „LUME UNICĂ” ESTE SIGURĂ DE
REALIZARE!

*Această veste bună este expusă
cu evidență documentară*

în

„IMPĂRĂȚIA ESTE APROAPE”

ia cel mai mare document al istoriei omenești, Sfânta Biblie, și desfășoară înaintea cititorului una dintre cele mai importante teme, care parcurge Sfintele Scripturi dela un capăt la altul, legându-le pe toate împreună într'o singură carte.

Prima promisiune a Impărăției care va domina peste o lume unică, cât și despre taina Regelui ei, condițiunile pentru un loc oficial în guvern, timpul stabilirei ei, dovada operațiunii ei acum, și glorioasa lucrare viitoare destinată pentru ea în folosul eliberării și binecuvântării omului, și toate aceste chestiuni de interes deosebit sunt elaborate în această carte de 384 de pagini.

„IMPĂRĂȚIA ESTE APROAPE” are o copertă cu inscripție minunată, presată în aur pe pânză roșu de vin, și pagini finale de o artă elegantă. Presărat printre textul materiei sunt ilustrațiuni colorate. Un index pe subiecte cât și un index complet al citațiilor scripturale, fac din ea o carte de cea mai mare valoare pentru studiul Bibliei cât și pentru lecții pătrunzătoare.

„STANDARD GRAPHICA-MARVAN”, S. A. R.

Aprobat de cenzura centrală cu Nr. 1493/1946